

(Energibesparelser i bygninger)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

KLAGE FRA [XXX]

OVER Energistyrelsens afgørelse af 14. juni 2012

OM Energimærkning af ejendom beliggende [XXX], [XXX] – energimærke nr. [XXX].

1. marts 2013

J.nr. 1081-12-2-28

ARV-EKN

NÆVNETS

SAMMEN-

SÆTNING

I SAGEN

Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan

Ingeniør, m. IDA Bjarne Spiegelhauer

Sekretariatschef Jørgen K. Nielsen

NÆVNETS Energistyrelsens afgørelse af 14. juni 2012 stadfæstes.
AFGØRELSE

[XXX] (herefter benævnt klager) har ved klage af 3. juli 2012 indbragt Energistyrelsens afgørelse af 14. juni 2012 for Energiklagenævnet. Ved afgørelsen fandt Energistyrelsen, at der ikke forelå sådanne særlige omstændigheder i sagen, som gjorde, at Energistyrelsen kunne dispensere fra klagefristens overskridelse.

Energiklagenævnet forstår klagen som en klage over en energimærkningsrapport, der er udarbejdet af en personligt beskikket energikonsulent, og hvor klager finder, at hans klage skal realitetsbehandles på trods af klagefristens overskridelse.

Sagens baggrund

Klager klagede den 24. april 2012 til Sekretariatet for Energieffektive Bygninger under Energistyrelsen over energimærkningen af klagers ejendom beliggende [XXX].

Energimærket er udarbejdet den 3. februar 2010 af energikonsulent [XXX], Bolius Boligejernes Videncenter A/S til den tidligere ejer af ejendommen. Energimærket er ligeledes den 3. februar 2010 indberettet til Energistyrelsen.

Klager overtog ejendommen den 23. juni 2010. Energimærket blev anvendt ved klagers køb af ejendommen.

Det fremgår af sagens akter, at klager flyttede ind i ejendommen i september 2010. Klager rettede den 21. april 2012 henvendelse til Energi- og Bygningsrådgivning A/S (herefter benævnt EBAS)¹ og gjorde opmærksom på, at han havde konstateret en mangel ved energimærkningsrapporten. Det fremgik af rapportens side 5, at bygningens ydervægge var hulrumsisolerede med polystyrengranulat. Som følge af et stort varmekonsum i vinteren 2010-2011 fik klager termograferet bygningen og kontrolleret murene med borede huller og kamera, hvorved det blev konstateret, at ydervæggene ikke var hulrumsisolerede. Klager var derfor af den opfattelse, at EBAS havde pådraget sig et retligt ansvar for den fejlagtige oplysning i energimærkningsrapporten. EBAS besvarede klagers henvendelse ved e-mail af 23. april 2012, hvori EBAS gjorde opmærksom på, at den 1-årige klagefrist for klager over energimærkningsrapporten var udløbet, idet klager havde overtaget ejendommen den 23. juni 2010. EBAS anførte endvidere, at klager havde mulighed for at rette henvendelse til Energistyrelsen for at få dispensation fra klagefristen og fremsendte samtidig kontaktoplysninger til Sekretariatet for Energieffektive Bygninger.

1. marts 2013

J.nr. 1081-12-2-28

ARV-EKN

Side 2 af 15

Ved mail af 24. april 2012 indbragte klager som anført sagen for Sekretariatet for Energieffektive Bygninger, der sagsbehandler sagen for Energistyrelsen.

Energistyrelsen meddelte ved e-mail af 29. juni 2012 til klager styrelsens afgørelse af 14. juni 2012 om, at Energistyrelsen ikke kunne behandle klagesagen, idet den var forældet. Efter at klager den 3. juli 2012 havde indbragt denne afgørelse for Energiklagenævnet, fremsendte Energistyrelsen den 5. juli 2012 samme afgørelse til klageren igen, men nu således, at afgørelsesdatoen var berigtiget til den 29. juni 2012. I det følgende benævnes den indbragte afgørelse som Energistyrelsens afgørelse af 14. juni 2012.

Energimærkningen af klagers ejendom er udarbejdet på en standardiseret energimærkningsrapport for den pågældende bygningskategori. Standardformularen for energimærkningsrapporten er udarbejdet af Energistyrelsen. Af energimærkningsrapportens side 10, afsnittet om yderligere oplysninger, fremgår følgende om klagemulighed:

"Klagemulighed

Såfremt ejer eller køber formoder, at der er fejl/mangler i energimærkningen, skal man i første omgang rette henvendelse til den konsulent, som har ud-

¹ Det fremgår af sagens akter, at Bolius Boligejernes Videncenter A/S og NRGi Rådgivning pr. 1. september 2012 sammenlagde sine afdelinger for tilstandsrapporter, energimærkninger og byggeskadeforsikring i et fælles selskab, Energi- og Bygningsrådgivning A/S.

arbejdet energimærkningen. Hvis dette ikke fører til en afklaring, kan man sende en skriftlig klage til Energistyrelsen. Klager vedrørende energimærkninger kan indringes af ejere af ejendomme, ejerlejligheder og andelslejligheder herunder ejerforeninger og andelsforeninger samt købere af ejendomme, ejerlejligheder og andelslejligheder.”

Den påklagede afgørelse

Af Energistyrelsens afgørelse af 14. juni 2012 fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Afgørelse i ansøgning om dispensation fra klagefrist over energimærkning nr. [XXX] af [XXX]

1. marts 2013

J.nr. 1081-12-2-28

ARV-EKN

Energistyrelsen har modtaget din skrivelse af 24. april 2012, hvori du ansøger om dispensation fra klagefristen, således at din klage over ovennævnte energimærkning kan realitetsbehandles.

Side 3 af 15

Energistyrelsen finder ikke, at der foreligger sådanne særlige omstændigheder, der gør, at Energistyrelsen kan dispensere fra overskridelsen af klagefristen.

Energistyrelsens begrundelse

Den energimærkning, du klager over, er dateret den 3. februar 2010. Det fremgår af sagen, at du overtog bygningen på [XXX] den 23. juni 2010. Du klagede over energimærkningen til EBAS den 21. april 2012. EBAS afviste den 23. april d.å. at behandle din klage under henvisning til, at klagefristen var overskredet.

Det fremgår af § 52, stk. 1, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 61 af 27. januar 2011 om energimærkning af bygninger, at klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger og andre ydelser udført af bl.a. personligt beskikkede konsulenter skal behandles efter de retningslinjer (Håndbog for Energikonsulenter), som var gældende på tidspunktet for energimærkningens indberetning. Alle øvrige forhold i sagerne skal behandles efter regler i bekendtgørelse nr. 61 af 27. januar 2011, jf. § 52, stk. 1, 2. pkt.

Af § 49, stk. 8, i bekendtgørelse nr. 61 af 27. januar 2011 om energimærkning af bygninger, som ændret ved bekendtgørelse nr. 540 af 28. maj 2011, fremgår, at klager i relation til energimærkninger, der er udført i henhold til bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger, af personligt beskikkede energikonsulenter behandles efter bestemmelserne i be-

kendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger, jf. dog bestemmelsen i § 52, stk. 1, 2. pkt.

Bekendtgørelse nr. 61 af 27. januar 2011 indeholder ikke bestemmelser vedrørende frister for klager over energimærkninger udført af personligt beskikkede energikonsulenter. Spørgsmål om klagefrist skal derfor behandles efter reglerne i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008, § 49, stk. 1. Iflg. denne bestemmelse skal en klage over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger udført af beskikkede energikonsulenter være modtaget i Energistyrelsen seneste 1 år efter indberetningen af energimærkningen.

1. marts 2013

J.nr. 1081-12-2-28

ARV-EKN

Da energimærkningsrapporten blev indberettet den 3. februar 2010, skulle en klage derfor været kommet frem til Energistyrelsen senest den 3. februar 2011. Energistyrelsen har imidlertid først modtaget din klage den 24. april 2012. Klagefristen er derfor overskredet med mere end 14 måneder. Du har klaget 1 år og 10 måneder efter, at du overtog ejendommen.

Side 4 af 15

Energikonsulentens firma, EBAS, har over for dig angivet, at fristen løber fra den dag, du overtog ejendommen, det vil sige den 23. juni 2010. I forhold hertil er fristen overskredet med 10 måneder.

Du har i forbindelse med ansøgningen om dispensation fra klagefristen oplyst, at du er flyttet ind i boligen i september 2010. På grund af et stort varmekonsum den første vinter i huset, fik du ydervæggene undersøgt først ved termografi og siden ved borehuller. Du klager under henvisning til, at ovennævnte undersøgelser viser, at hulmurene i boligen er uisolerede på trods af, at der i energimærkningsrapporten står, at ydervæggene er efterisolerede med polystyrengranulat.

Du har i din ansøgning om dispensation fra klagefristen anført, at når du ikke har klaget tidligere, skyldes det, at du først efter den første vinter og efterfølgende termografering blev klar over, at noget var galt. Du har ligeledes henvist til, at der ikke står noget i energimærkningsrapporten om, at klagefristen er et år, men kun at energimærkningen gælder i 5 år. Du anfører, at hvad du ikke ved, kan du ikke rette dig efter. Du har ved mail af 18. juni d.å. til Energistyrelsen uddybende forklaret, at du mente, at man nødvendigvis skulle have et års forbrug af olie, før man ville kunne sige, om forbruget virker højt. Da du så opgørelsen over det første

års høje forbrug af olie, bestilte du en termografiundersøgelse, der imidlertid først kunne laves, når det var tilstrækkeligt koldt udenfor. Du har vedlagt billederne fra termografien, der synes at vise, at der ingen isolering er af hulmurene. På baggrund af termografien kontaktede du en lokal hulmurs isolator, og du oplyser, at han via huller og kikkert konstaterede, at der ikke var skyggen af hulmursisolering.

Energikonsulenten har i energimærkningsrapporten anført, at han har skønnes hulmuren efterisoleret på baggrund af, at der flere steder på loftet lå granulat fra indblæsningen. I forbindelse (med) Energistyrelsens partshøring af energikonsulenten er denne blevet bedt om at fremsende ejeroplysningsskemaet fra energimærkningen. Energikonsulenten har oplyst, at det kunne tyde på, at der ikke har foreligget et ejeroplysningsskema, idet det i rapporten er anført, at der ikke foreligger oplysninger om forbrug. EBAS, som energikonsulenten er ansat i, anfører, at konsulentens vurdering af isoleringsforholdet i hulmuren efter firmaets opfattelse er registreret og beskrevet korrekt og i overensstemmelse med Håndbogen for Energikonsulenter og vejledningen, afsnit 3.1.0. Endelig anfører EBAS, at (der) ikke skal gives dispensation fra klagefristen, idet der efter firmaets opfattelse ikke foreligger særlige omstændigheder, der kan begrunde dette. Firmaet henviser i denne forbindelse til to af Energiklagenævnets afgørelser af henholdsvis den 13. juli 2010 (j. nr. 1081-15) og af den 7. februar 2011 (jf. j.nr. 1081-110-1-23).

Det følger af Energiklagenævnets praksis, at den 1-årige klagefrist i § 49, stk. 1, i energimærkningsbekendtgørelsen er en forældelsesfrist. Der kan derfor som udgangspunkt ikke klages over energimærkninger efter et år efter indberetningen til Energistyrelsen, ligesom klagefristen ikke kan udsættes. Uanset at klagefristen ikke kan suspenderes, følger det af Energiklagenævnets praksis, at en for sent indgivet klage i særlige tilfælde vil kunne behandles (oprejsningsbevilling). Der vil i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt en for sent indgivet klage kan realitetsbehandles, kunne lægges vægt på bl.a. klagefristens længde, fristoverskridelsens længde, om der foreligger undskyldelige grunde, afgørelsens betydning for klager samt hensynet til modstående interesser. Der henvises herved bl.a. til de ovennævnte afgørelser fra Energiklagenævnet.

På baggrund af energikonsulentens oplysninger lægger Energistyrelsen til grund, at der ikke har foreligget et ejeroplysningsskema,

1. marts 2013

J.nr. 1081-12-2-28

ARV-EKN

Side 5 af 15

da energikonsulenten udførte energimærkningen af din bolig. Det fremgår af Håndbog for Energikonsulenter (version 2) afsnit 2.4.2 om forberedelse og indhentning af data, at for at kunne udarbejde en retvisende energimærkning, at energikonsulenten aktivt skal søge at indhente en række oplysninger fra ejeren. Det drejer sig bl.a. om udfyldt ejeroplysningsskema og kopi af eventuel hulmursattest. Det fremgår endvidere, at hvis ejeren ikke kan eller nægter at udlevere disse oplysninger, skal det fremgå af kommentarfeltet i energimærkningsrapporten. Energikonsulenten har således pligt til at sørge for, at bl.a. ejeroplysningsskemaet er udfyldt. Det skal i denne forbindelse tillige afklares, om ejeren giver tilladelse til at foretage destruktive undersøgelser af klimaskærmen (ydermuren). Det er Energistyrelsens vurdering, at en tilladelse til at foretage destruktive indgreb i mange tilfælde (er) af væsentlig betydning for at kunne foretage en korrekt vurdering af ydermuren. Ligeledes har en korrekt registrering af ydermuren afgørende betydning for det forventede energiforbrug. Energikonsulenten burde derfor have søgt at få udleveret et udfyldt ejeroplysningsskema og tilladelse til destruktive undersøgelser. Det burde ligeledes have fremgået specifikt af energimærkningsrapporten, såfremt energikonsulenten ikke mente at have fået tilladelse til at foretage destruktive indgreb, og at det derfor var nødvendigt at foretage et skøn af husmuren. At dette ikke er sket og ikke fremgår af energimærkningsrapporten må antages at være væsentlige fejl ved energimærkningen. Der henvises herved til Energiklagenævntes praksis, jf. Energiklagenævnets afgørelse af 30. januar 2012 (j. nr. 1081-11-1-15). Energistyrelsen finder ud fra en umiddelbar vurdering, at en afledt fejl heraf sandsynligvis er, at ydermuren ikke er registreret korrekt.

Det følger af Energiklagenævnets praksis, at nævnet ved vurderingen af, om en klage skal behandles på trods af en fristoverskridelse, bl.a. lægger vægt på, at der i sager om klager over energimærker i almindelighed foreligger modstående interesser mellem klager og den energikonsulent, der har udarbejdet energimærkningen.

Energistyrelsen finder henset hertil og efter en konkret vurdering ikke, at der i denne sag foreligger sådanne særlige tilfælde, der gør, at klagen skal behandles på trods af fristoverskridelsen. Energistyrelsen lægger herved afgørende vægt på, at klagefristen er på 12 måneder, og at klagen blev indgivet mere end 14 måneder efter klagefristens udløb og 1 år og 10 måneder efter, at du overtog ejendommen. Energikonsulenten har således tidsmæssigt

1. marts 2013

J.nr. 1081-12-2-28

ARV-EKN

Side 6 af 15

haft en berettiget forventning om, at energimærket ikke var eller ville blive indbragt for Energistyrelsen. Det af dig anførte om, at du først kunne konstatere varmemeforbruget efter en fyringssæson og herefter først få lavet en termografering, når det blev koldt nok igen, kan efter Energistyrelsens vurdering ikke føre til et andet resultat. Der henvises herved til ovennævnte afgørelser fra Energi-klagenævnet af den 13. juli 2010 (j. nr. 1081-15) og af den 7. februar 2011 (jf. j. nr. 1081-10-1-23) samt til nævnet afgørelse af 14. december 2009 (j. nr. 1081-4). I betragtning af, at der er tale om en meget væsentlig fristoverskridelse, finder Energistyrelsen ikke, at det forhold, at du efter vores vurdering sandsynligvis ville få medhold, såfremt din klage blev realitetsbehandlet, kan føre til et andet resultat.

1. marts 2013

J.nr. 1081-12-2-28

ARV-EKN

Side 7 af 15

Klagevejledning

[...]"

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager finder, at hans klage over energimærkningsrapporten skal realitetsbehandles på trods af klagefristens overskridelse. Til støtte herfor har klager navnlig anført følgende:

- Klager var ikke bekendt med klagefristen. Klagefristen fremgår ikke af energimærkningsrapporten. Af energimærkningsrapporten fremgår alene, at energimærkningen er gyldig i 5 år. Når man køber et hus og får udleveret energimærkningsrapporten, kan det ikke forventes, at klager har læst bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger. De oplysninger, som klager skal bruge, bør fremgå af energimærkningsrapporten, herunder oplysninger om klagefrist. Klagefristen burde være lige så lang som energimærkningens gyldighedsperiode, det vil sige 5 år.
- Klager havde ikke mulighed for at klage før det tidspunkt, hvor klagen blev indgivet. Klager flyttede ind i ejendommen i september 2010. I maj 2011 konstaterede klager et meget stort olieforbrug for vinteren 2010-2011, hvorefter han rettede henvendelse til et firma med henblik på termografering af bygningen. Klager fik oplyst af det pågældende firma, at termograferingen måtte vente til den kommende vinter, da der skulle være en vis forskel mellem ude- og indetemperatur. Termograferingen blev gennemført i januar 2012. Efter korrespondance med EBAS blev klagen indgivet.

- Det forhold, at Energistyrelsen i sin afgørelse vurderer, at såfremt klagen blev realitetsbehandlet, ville klager sandsynligvis få medhold, bør føre til, at klagen over energimærkningsrapporten realitetsbehandles.

Energikonsulent Thomas Thomasens og EBAS' synspunkter og bemærkninger

Ved sagens behandling for Energiklagenævnet er energikonsulent Thomas Thomsen ikke fremkommet med bemærkninger til sagen.

I forbindelse med sagens behandling for Energistyrelsen har EBAS og Thomas Thomsen dog afgivet følgende bemærkninger:

1. marts 2013

J.nr. 1081-12-2-28

ARV-EKN

Side 8 af 15

- Det har ikke været muligt at fremskaffe ejeroplysningsskemaet. I energimærkningsrapporten er det anført, at der ikke foreligger oplysninger om forbrug, hvilket kunne tyde på, at der sandsynligvis ikke var udfyldt noget ejeroplysningsskema i forbindelse med energimærkningen.
- Det fremgår af energimærkningsrapporten, at hulmuren er isoleret med polystyrenkugler (løs flamingo) på grundlag af observationer i tagrummet. I tagrummet har der ligget løse flamingokugler ude ved ydervæggene, som tydeligvis har været hulmursisolering, der er blæst fra hulmuren op i tagrummet gennem ydervæggen i forbindelse med indblæsning af hulmursisolering. Der må derfor have været hulmursisolering i et eller andet omfang. Hvorvidt der stadig er isolering tilbage i hulmuren er uafklaret. Forholdet er registreret og beskrevet korrekt ifølge Håndbog for Energikonsulenter og vejledningen i afsnit 3.1.
- EBAS er af den opfattelse, at klagefristen er overskredet, og at klagen ikke skal realitetsbehandles. EBAS er af den opfattelse, at der ikke er særlige omstændigheder i sagen, som giver grundlag for at sagen realitetsbehandles. Hertil påberåber EBAS sig Energiklagenævnets afgørelser i j. nr. 1081-10-1 og j. nr. 1081-15, eks. nr. 49729.

Energistyrelsens udtalelse til sagen

Energistyrelsen henholder sig til begrundelsen i den påklagede afgørelse.

Retsgrundlaget

Klagen blev indgivet til Energistyrelsen den 24. april 2012. På tidspunktet for klagens indgivelse var bekendtgørelse nr. 61 af 27. januar 2011 om energimærkning af bygninger gældende. Reglerne om klageadgang følger af § 49, stk. 8, og § 52, stk. 1, hvoraf fremgår følgende:

”[...]

§ 49.

[...]

Stk. 8. Klager og sager om kvalitetssikring i relation til energimærkninger, der er udført enten i henhold til stk. 6, jf. stk. 7, eller i henhold til bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger, af personligt beskikkede energikonsulenter og tjenesteydere, der har været fast etablerede som personligt beskikkede energikonsulenter, behandles efter bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger, jf. dog § 52, stk. 1, 2. pkt.

[...]

§ 52. Klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger og andre ydelser udført af personligt beskikkede energikonsulenter, uvildige eksperter eller af certificerede energimærkningsfirmaer samt sager om kvalitetssikring skal behandles efter de retningslinjer (Håndbog for Energikonsulenter), som var gældende på tidspunktet for energimærkningens indberetning. Alle øvrige forhold i sagerne behandles efter reglerne i denne bekendtgørelse.

[...]”

1. marts 2013

J.nr. 1081-12-2-28

ARV-EKN

Side 9 af 15

Reglerne om klagefrist og Energistyrelsens henholdsvis Energiklagenævnets kompetence i forbindelse hermed følger af §§ 49 og 51 i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger (herefter benævnt energimærkningsbekendtgørelsen), hvoraf fremgår følgende:

”[...]

§ 49. Klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger og andre ydelser udført af personligt beskikkede energikonsulenter i deres egenskab af personligt beskikkede energikonsulenter behandles af Energistyrelsen. Klagen skal være modtaget i Energistyrelsen senest 1 år efter indberetningen af energimærkningsrapporten. Klage kan indbringes af

- 1) ejere, jf. § 1, stk. 2, nr. 12,
- 2) ejere af ejerlejligheder og
- 3) købere eller erhververe af energimærkede ejendomme eller lejligheder.

Stk. 2. Klage over forhold omfattet af stk. 1 indgives på et skema, som udarbejdes af Energistyrelsen.

[...]

§ 51. Følgende afgørelser truffet af Energistyrelsen kan påklages til Energiklagenævnet

1) Den, der som ejer m.v. indgiver klage over energimærkninger som nævnt i § 49, stk. 1, kan påklage Energistyrelsens afgørelse af klagesagen.

[...]"

Reglerne om anvendelse af standardformularer for energimærkningsrapporter fremgår af § 8, stk. 2, i energimærkningsbekendtgørelsen:

"[...]

§ 8.

[...]

Stk. 2. Energimærkningen skal udarbejdes i en standardiseret energimærkningsrapport for pågældende bygningskategori. Standardformularer for energimærkningsrapporter udarbejdes af Energistyrelsen.

[...]"

1. marts 2013

J.nr. 1081-12-2-28

ARV-EKN

Side 10 af 15

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har tidligere truffet afgørelser om den 1-årige klagefrist i energimærkningsbekendtgørelsens § 49, stk. 1. Af nævnets praksis fremgår, at nævnet forstår bestemmelsen i § 49, stk. 1, som en forældelsesregel. Der kan således som udgangspunkt ikke klages over energimærker efter et år efter indberetningen af energimærket til Energistyrelsen.

Ved afgørelse af 14. december 2009 (j.nr. 1081-3) behandlede Energiklagenævnet en klage over Energistyrelsens afgørelse af 30. marts 2009, hvorved Energistyrelsen fandt, at klagefristen i henhold til § 49, stk. 1, i energimærkebekendtgørelsen var overskredet. Energimærket var udarbejdet den 8. marts 2007, og klager indbragte det for Energistyrelsen ved klage af 24. april 2008. På trods af klagefristens overskridelse realitetsbehandlede Energistyrelsen dog den konkrete sag. Energiklagenævnet stadfæstede Energistyrelsens afgørelse.

(J.nr. 1081-3)

Energistyrelsen henviste herved til, at klagefristen udløb den 8. marts 2008, at ejendommen først blev overtaget af klager den 7. april 2008, at den 1-årige klagefrist ikke fremgik klart af afsnittet om klagemulighed i energimærkningsrapporten, samt at Energistyrelsen ved indbringelsen af klagen ikke havde oplyst klager om, at klagen var forældet. Energistyrelsen behandlede på denne baggrund klagen, uanset at klagefristen var overskredet. Energiklagenævnet stadfæstede Energistyrelsens afgørelse under henvisning til de af Energistyrelsen anførte grunde, samt det forhold, at

klagen var indgivet relativ kort tid efter klagers overtagelse af ejendommen.

Ved afgørelse af 14. december 2009 (j.nr. 1081-4) fandt Energiklagenævnet efter en konkret vurdering, at der ikke forelå sådanne særlige omstændigheder, der gjorde, at en klage over et energimærke skulle behandles på trods af en overskridelse af klagefristen.

(J.nr. 1081-4)

Energiklagenævnet lagde navnlig vægt på, at der i sager om klager over energimærker i almindelighed foreligger modstående interesser mellem klager og den energikonsulent, der har udarbejdet energimærket. Energiklagenævnet lagde endvidere vægt på, at klagen blev indgivet mere end fem måneder efter, at klager havde overtaget ejendommen. Det af klager anførte om, at klager først kunne konstatere de anførte fejl i energimærkningen, da efteråret satte ind, kunne ikke føre til et andet resultat. Hertil bemærkede Energiklagenævnet, at energimærket var udtaget til teknisk revision af Energistyrelsen, hvorved klagers interesser i et vist omfang ville blive tilgodeset. Energiklagenævnet stadfæstede på den baggrund Energistyrelsens afgørelse om at afvise at realitetsbehandle klagen.

1. marts 2013

J.nr. 1081-12-2-28

ARV-EKN

Side 11 af 15

Der kan endvidere henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 13. juli 2010 (j.nr. 1081-15). Ved afgørelsen stadfæstede Energiklagenævnet Energistyrelsens afgørelse om, at klagen ikke kunne behandles, da den var indgivet for sent.

(J.nr. 1081-15)

Energimærket var udarbejdet og indberettet den 24. maj 2007. Klager indbragte energimærket for Energistyrelsen ved klage af 12. maj 2009. Energistyrelsen afviste at behandle klagen, idet klagefristen var overskredet med næsten et år, og idet styrelsen vurderede, at der ikke forelå sådanne ganske særlige omstændigheder, der bevirkede, at styrelsen kunne se bort fra overskridelsen af klagefristen og realitetsbehandle klagen. Energiklagenævnet stadfæstede Energistyrelsens afgørelse. Energiklagenævnet bemærkede i den forbindelse bl.a., at et energimærke ikke er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, hvorfor der ikke i henhold til forvaltningslovens § 25, er pligt til at give behørig klagevejledning med den konsekvens, at en ufuldstændig klagevejledning medfører suspension af klagefristen. Det forhold, at den 1-årige klagefrist ikke fremgik af energimærket førte derfor ikke til, at en ufuldstændig klagevejledning medførte suspension af klagefristen.

Energiklagenævnet bemærkede i den forbindelse endvidere, at selvom klagefristen ikke kunne suspenderes, vil en for sent indgivet klage i visse særlige tilfælde på ulovbestemt grundlag kunne behandles (oprejsningsbevilling). Under henvisning til den forvaltningsretlige teori og litteratur fandt Energiklagenævnet efter en konkret vurdering herefter ikke, at der forelå sådanne særlige omstændigheder, at klagen kunne realitetsbehandles på trods af overskridelsen af klagefristen. Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at der i sager om klager over energimærkninger i almindelighed foreligger modstående interesser mellem klager og den energikonsulent, der har udarbejdet energimærket, og at klagen blev indgivet mere end 1 år efter at klagefristen udløb samt mere end 2 år efter, at klager flyttede ind i ejendommen. Det af klager anførte om, at det var vanskeligt for klager at fremskaffe et eksemplar af energimærkningen, og at energimærkningen af ejendommen først blev indberettet måneder efter, at der blev givet indflytningstilladelse og indflytning fandt sted, kunne ikke føre til et andet resultat, da klager havde haft mulighed for at lade energimærkningen udarbejde for sælgers regning, jf. § 6, stk. 2, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

1. marts 2013

J.nr. 1081-12-2-28

ARV-EKN

Side 12 af 15

Afslutningsvis kan der henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 7. februar 2011 i j. nr. 1081-10-1, hvori Energiklagenævnet af ovennævnte grunde ligeledes stadfæstede Energistyrelsens afgørelse om, at klagen ikke kunne behandles, da den var indgivet for sent.

Afgørelserne er offentliggjorte i anonymiserede form på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menupunktet "afgørelser" (lov om fremme af energibesparelser i bygninger).

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger og andre ydelser udført af beskikkede energikonsulenter i deres egenskab af energikonsulenter skal være modtaget i Energistyrelsen senest 1 år efter indberetningen af energimærkningen, jf. § 49, stk. 1, i energimærkebekendtgørelsen. I den foreliggende sag blev energimærket udarbejdet og indberettet til Energistyrelsen den 3. februar 2010, hvorfor fristen for at klage over mærket udløb den 3. februar 2011. Klagen blev modtaget hos Energistyrelsen den 24. april 2012. Klagen blev således modtaget mere end 14 måneder efter klagefristens udløb, og klagen er derfor ikke indgivet rettidigt.

På tidspunktet for energimærkets udarbejdelse indeholdte standardformularerne for energimærkningsrapporter – der i medfør af energimærkningsbekendtgørelsens § 8, stk. 2, var udarbejdet af Energistyrelsen, og som de be-

skikkede energikonsulenter havde pligt til at anvende – ikke oplysninger om den 1-årige klagefrist/forældelsesfrist. Energimærkningsrapporten for klagers ejendom er udført på en sådan standardformular.

Energiklagenævnet er enig med klageren i, at det er uhensigtsmæssigt, at klagefristen/forældelsesfristen ikke fremgår af energimærkningsrapporten for klagers ejendom. Energimærkningsbekendtgørelsen indeholder imidlertid ikke en regel om, at klagefristen skal fremgå af standardformularerne for energimærkningsrapporter. Som det ligeledes fremgår af Energiklagenævnets praksis ovenfor, er et energimærke ikke en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, hvorfor der ikke, i henhold til forvaltningslovens § 25, er pligt til at give behørig klagevejledning i energimærkningsrapporten med den konsekvens, at en ufuldstændig klagevejledning medfører suspension af klagefristen. Det forhold, at den 1-årige klagefrist/forældelsesfrist ikke fremgår af energimærket, kan derfor ikke føre til, at klagen skal behandles trods fristoverskridelsen.

1. marts 2013

J.nr. 1081-12-2-28

ARV-EKN

Side 13 af 15

Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at Energistyrelsen senere har ændret standardformularerne, og at klagefristen/forældelsesfristen på 1 år nu fremgår af standardformularerne for energimærkningsrapporter. På hjemmesiden for Sekretariatet for Energieffektive Bygninger fremgår endvidere en klagevejledning, der indeholder oplysning om klagefristen/forældelsesfristen på 1 år.

Det følger af Energiklagenævnets praksis, at den 1-årige klagefrist i § 49, stk. 1, i energimærkebekendtgørelsen er en forældelsesfrist. Der kan derfor som udgangspunkt ikke klages over energimærker senere end 1 år efter indberetningen til Energistyrelsen, ligesom fristen ikke kan udsættes. Der henvises i den forbindelse til Energiklagenævnets afgørelser af 14. december 2009 (j. nr. 1081-4), 13. juli 2010 (j. nr. 1081-15), samt 7. februar 2011 (j. nr. 1081-10-1), jf. ovenfor under afsnittet "Energiklagenævnets praksis". Uanset at klagefristen ikke kan suspenderes, følger det dog af Energiklagenævnets praksis, at en for sent indgivet klage i særlige tilfælde vil kunne behandles (oprejsningsbevilling), se afgørelserne af 14. december 2009 (j. nr. 1081-3) og 21. december 2012 (j. nr. 1081-12-1). Der vil i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt en for sent indgivet klage kan behandles, kunne lægges vægt på bl.a. klagefristens længde, fristoverskridelsens længde, om der foreligger undskyldelige grunde, afgørelsens betydning for klager samt hensynet til modstående interesser. Der kan læses mere om oprejsningsbevilling i bl.a. bogen "Forvaltningsret" af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., 2. udgave 2002, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, side 980 ff.

Det fremgår af Energiklagenævnets praksis, at nævnet ved vurderingen af, om en klage skal behandles på trods af en fristoverskridelse, bl.a. lægger vægt på, at der i sager om klager over energimærker i almindelighed foreligger modstå-

ende interesser mellem klager og den energikonsulent, der har udarbejdet energimærket. Energiklagenævnet finder, at der i nærværende sag foreligger sådanne modstående interesser mellem klager og den energikonsulent, der har udarbejdet energimærket.

Efter en konkret vurdering finder Energiklagenævnet, at der i nærværende sag ikke foreligger særlige forhold, der gør, at klagen skal realitetsbehandles på trods af fristoverskridelsen. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at energikonsulenten efter de foreliggende oplysninger ikke havde hørt om sagen før april 2012, hvorved energikonsulenten med rette havde kunne indstille sig på, at der ikke ville blive klaget over energimærket. Energiklagenævnet har endvidere lagt vægt på, at klagen blev indgivet mere end 14 måneder efter klagefristens udløb, ca. 22 måneder efter, at klager overtog ejendommen, og ca. 19 måneder efter at klager flyttede ind i ejendommen.

1. marts 2013

J.nr. 1081-12-2-28

ARV-EKN

Side 14 af 15

For så vidt angår det af klager anførte, hvorefter klager først kunne konstatere varmekonsumet efter en fuld fyringssæson, og at klager herefter afventede en termografisk undersøgelse af ejendommen, bemærker Energiklagenævnet, at klager burde have rettet henvendelse til energikonsulenten allerede på det tidspunkt, hvor klager formodede, at der var fejl/mangler ved energimærket, jf. herved energimærkets afsnit om klagemulighed. Herved kunne energikonsulenten være bragt ud af forventningen om, at der ikke ville blive klaget over energimærket. Energiklagenævnet bemærker endvidere, at klager relativt hurtigt kunne have fået foretaget boreprøver uden at afvente en termografering af bygningen.

Energiklagenævnet har overvejet om det forhold, at Energistyrelsen i afgørelsen af 14. juni 2012 udtaler, at der formentlig er en væsentlig mangel ved energimærket, skulle føre til et andet resultat. Nævnet kan således ved overvejelse om oprejsningsbevilling lægge vægt på sandsynligheden for, at klageren ville få medhold. Energiklagenævnet finder det uheldigt, at Energistyrelsen på et ufuldstændig sagsoplysningsgrundlag har udtalt sig foreløbigt om det mulige udfald af sagens materielle del. Henset til den væsentlige overskridelse af klagefristen finder nævnet efter en konkret vurdering af sagen, at Energistirelsens udtalelse om sagens materielle forhold ikke kan føre til, at sagen bør tages under realitetsbehandling. Energiklagenævnet har herved ikke har taget stilling til, hvorvidt der foreligger en væsentlig mangel ved energimærket. Energiklagenævnet har i den forbindelse også henset til, at et eventuelt erstatningsansvar mellem energikonsulenten og klager er et civilretligt spørgsmål, der ikke er omfattet af nævnets eller Energistirelsens kompetence, men som kan afklares ved et søgsmål mellem parterne ved domstolene.

Energiklagenævnet skal endvidere bemærke, at Energistyrelsen på grundlag af de foreliggende oplysninger i sagen, og uanset det forhold at klagefristen er

overskredet, har mulighed for at udtage energimærkningen af klagers ejendom til teknisk revision i forbindelse med kvalitetssikring af energimærkningsordningen.

Herefter stadfæstes Energistyrelsens afgørelse.

Energiklagenævnets afgørelse

Energistyrelsens afgørelse af 14. juni 2012 stadfæstes.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 25. februar 2013.

1. marts 2013

J.nr. 1081-12-2-28

Afgørelsen er truffet i henhold til § 29, stk. 1, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.²

ARV-EKN

Side 15 af 15

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

På nævnets vegne

Poul K. Egan
Nævnformand

/Arendse Veirø
Fuldmægtig, cand. jur.

² Lovbekendtgørelse nr. 636 af 19. juni 2012.